

הניזקין פרק חמישי גימין

6 [עין תוס' ע"ז י"א: ד"ה
מתקן, 3] ד"ק פ"ג ע"ג
[וסוטה מ"ג: ע"ז, 3] וע"י
תוס' ע"ז נ"ג ד"ה אב"ל,
ד [ומסופה הוריות פ"ב,
8] ס"א ל"ג, 1] ו"ב"י מ"ו:
מ"ח, 1] 1] א"כ כ"ח, 8] וע"י
המסופה לעיל מה ד"ה לא
ו"י, 1] 8] בשטר מ"מ
הנעל שה"א מוכר כ"ל.

תורה אור השלם

1. בת כבל השדודה
אשרי שישלם לך את
גמולך שגמולך לך
אשרי שיאחז ונפץ את
עליון אל השלם:
ההלים ק"ו ח-ט
2. בני ציון היקרים
המסולאים בפ"ו א"ב
החשוב לגמול חרש
מעשה יד יוצר:
א"ב ד ב
3. גם כל חלי וכל מכה
אשר לא כתוב בספר
התורה הזאת יעלם י'
עליון ע"ד השמירה:
דברים כ"ח ט
4. עניו עוללה לנפשי
מכל גנות עירי:
א"ב ג נא
5. מי נתן למשקה יעקב
והקדמו ערות ונזלו
בתיים וקשאו ועשקו גבר
וביתו ראש ונזליתו:
מ"ב ב ב

קלוזי תפילין. דפוס תפילין חוק מן הלועזי קרוי קליזה כדאמרי
במסכת סוכה (דף כ"ו:) אוחזו בלועזי ואינו אוחזו בקליזה: דדרעא.
מ' קאה ודרישא שהם גדולים ד' בתים בכל קליזה הוו ג' זימני מ'
קאה. ור"ת ד' לא היא שבת אחד של זרוע גדול מאחד מצתי הראש
לפי שכלן כל ארבע פרסות צבית
אחד ובשל ראש פרסה אחת צבית אחד
ומ"מ דפוס של ראש מתוך שר"ך לחלק
הבתים ולהיות ריחם צינין וקצוועין
על מושב אחד הולך המושב להיות
רמז והוי על אחד שלשה שזרוע:
ארבעה קצין. צמורין צית לראשון:
איספרי. כלעמי: שסיו מגנין אס
הפז ביופיו. והיינו מסולאים לשון סולו
לרוב (מהל"ס ס"ח) לא מסולה צתם
אופרי! משוכחין היו ביופין מן הפז:
בליוני דגושפנין. גרות נאות
כמחמתמיהן כדי שחמבערנה כנגדן:
כמה מרחיקתא מהסוא דוכסא. שלא
הגעתי ללמוד אוחז פוק: אינגד.
מעט: פוססא ופלגא. דף ומזי: על
כבוד שמך הגבור. והיך גבורתך:
עלי ועליך. ששמי נתחלל כדך: שוליא
דנגרי הוי. לא היה רבו למורה אלף
רבו לאומות של נגרים: שוליא.

אינדריין: הולך ללווה. הרב: קידס.
השטים: שטי פטילות בנר אחד. אשת
איש: לא שנו. דמקחו בעל: אלף
דאמרו ליה. בעלים לזה שלקח
מסיקריקון: לך חוק וקני. צחוקה
דכיון דדיבורא בעלמא הוא איכא
למימר השני נוח לי: אב"ל. אי תבז ליה
שטרך צממיה: קני. דכולי האי לא
הוי ליה למעבד לא לאו דזנזה ליה
מנר גמור ומדעת: אמריה. דלי טרפו
לה מיניה לגבייה דמי ארעא:
ה"ג

כל ממון שפוסקין עליו. כי איכא סכנת נפשות פודין צטוין יותר
על כדי דמיהן כדאמריין בפרק השולח (לעיל דף מה.) גבי מוכר
עגמו וחת בניו לעובדי כוכבים כ"ש הכא דאיכא קטלא אי נמי משום
דמופלג צממיה היה"ס: אב"ל בשמך קנה. אלאה נמי קאי דמנוכח
בסמוך והא דאמר בפרק מי שיהיה
נשו (כמיוט דף נה.) כתב לראשון ולא
חתמה לו ולשני וחתמה לו איצדה
כמובנה משמע דחד לוקח ויכולה
לומר נחת רוח עשיתי לבעלי המס
כשחתמה על שטר של בעלה והכא
כשחתמה על שטר צפני עלמה ועוד
דחתמה דהתם שנתפלת צמכרת
הבעל או שמתלה לו השעבוד אל
הכא כשחתמה (י) שטר מכירה שהיא
מוכרת לו ולמאי דמרש ה"ר אליעזר
משמ"א דרז ושמואל פליגי הכא
באחריות טעות סופר הוא דשמואל
לטעמיה דאמר צפ"ק דצ"מ (דף יד.)
מקח וממכר ורז סבר אחריות ט"ס
הוא וצתתם שטר כחתמה לו אחריות
דמי והיה דכחצות כשפירשה
דלא קבלה אחריות (6) מ"ד:
כגון

דפורייהו ומשמשי אמר ליה חד לחבריה הא היכא כתיבא אמר ליה ג"ם כל
חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת אמר כמה מרחיקתא
מדוכתא פלן אמר ליה אינגד פוסחא ופלגא אמר ליה אי מטאי לגביה לא
איצטריכי לך (7) אמר רב יהודה אמר שמואל משום (8) רבן שמעון בן גמליאל
מאי דכתיב יעני עוללה לנפשי מכל בנות עירי ארבע מאות בתי כנסיות
היו בכרך ביתר ובכל אחת ואחת היו בה ארבע מאות מלמדי תינוקות וכל
אחד ואחד היו לפניו ארבע מאות תינוקות של בית רבן וכשהיה אויב נכנס
לשם היו דוקרין אותן בחוטריהן וכשגבר אויב ולכדום כרכום בספריהם
והציתום באש: ת"ר (9) מעשה ברבי יהושע בן חנניה שהלך לכרך גדול
שברומי אמרו לו תינוק אחד יש בבית האסורים יפה עינים ומזב רואי וקוצותיו
סדורות לו תלתלים הלך ועמד על פתח בית האסורים אמר (5) מי נתן
למשיסה יעקב וישראל לבוזים ענה אותו תינוק ואמר הלא ה' זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלוך ולא
שמעו בתורתו אמר מובחחני בו שמורה הוראה בישראל העבודה שאיני זו מכאן עד שאפדנו בכל ממון
שפוסקין עליו אמרו לא זו משם עד שפדאו בממון הרבה ולא היו ימים מועטים עד שהורה הוראה בישראל
וכמו רבי ישמעאל בן אלישע אמר רב יהודה אמר רב מעשה בכנו ובכתו של ר' ישמעאל בן אלישע שנשבו
לשני אדונים לימים נזדווגו שניהם במקום אחד זה אומר יש לי עבד שאין כיופיו בכל העולם זה אומר יש
לי שפחה שאין בכל העולם כולו כיופיה אמרו בוא ונשיאם זה לזה ונחלק בוולדות הכניסום לחדר זה ישב
בקרן זוית זה וזו ישבה בקרן זוית זה זה אומר אני כהן בן כהנים גדולים אשא שפחה וזאת אומרת אני כהנת
בת כהנים גדולים אנשא לעבד ובכו כל הלילה כיון שעלה עמוד השחר הכירו זה את זה ונפלו זה על זה
וגעו בבכיה עד שיצאה נשמתן ועליהן קונן ירמיה (6) על אלה אני בוכיה עיני יורדה מים אמר ריש לקיש
מעשה באשה אחת וצפנת בת פניאל שמה צפנת שהכל צופין ביופיה בת פניאל בתו של כהן גדול ששימש
לפני ולפנים שנתעלל בה שבאי כל הלילה למחר הלבישה שבעה חלוקים והוציאה למוכרה בא אדם אחד
שהיה מכווער ביותר אמר לו הראני את יופיה אמר לו ריקא אם אתה רוצה ליקח קח שאין כיופיה בכל
העולם כולו אמר לו אף על פי כן הפשיטה ששה חלוקים ושביעי קרעתה ונתפלשה באפר אמרה לפניו רבנו
של עולם אם עלינו לא חסת על קדושת שמך הגבור למה לא תחום ועליה קונן ירמיה (7) בת עמי חגרי שק
והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים כי פתאום יבא השודד עלינו עליך לא נאמר אלא
עלינו כביכול עלי ועליך בא שודד אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב (8) ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו
מעשה באדם אחד שנתן עיניו באשת רבו ושוליא דנגרי הוה פעם אחת הוצרך (9) (רבו) ללות אמר לו שגר
אשתך אצלי ואלונה שיגר אשתו אצלו שהה עמה שלשה ימים קדם ובא אצלו אמר לו אשתי ששיגרת לך
היכן היא אמר לו אני פטרתיה לאלתר ושמעתי שהתינוקות נתעללו בה בדרך אמר לו מה אעשה אמר לו
אם אתה שומע לעצתי גרשה אמר לו כתובתה מרובה אמר לו אני אלווך ותן לה כתובתה עמד זה וגרשה
הלך הוא ונשאה כיון שהגיע זמנו ולא היה לו לפורעו אמר לו בא ועשה עמי בחובך והיו הם יושבים
ואוכלים ושותין והוא היה עומד ומשקה עליהן והיו דמועות נושרות מעיניו ונופלות בכוסיהן ועל אותה שעה
נתחתם גזר דין ואמרי לה על שתי פתילות בנר אחד: לקח מן הסיקריקון וכו': (10) אמר רב לא שנו
אלא דאמר לו לך חוק וקני אבל בשטר קנה ושמואל אמר (11) אף בשטר נמי לא קנה עד שיכתוב לו אחריות
תניא

הגהות ה"ח
(6) תוס' ד"ה אב"ל ו"י
אחריות מ"י"ר ה"ד:

הגהות מה"ב
רנשבורג
א [נ"ב] כמתינתא מנא
ארבעים קופות של של
שלם סלון ולא פליגי. ר"ל
ר' יואל דאמר ג' קופות של
מ' סאה ומתינתא דתנא
ארבעים קופות של ג' סאה
הס לא פליגי על רבנ"מ
אמר ר"י דאמר ק"מ מ'
סאה דרבנ"מ מ"י"ר דנרעא
ואינו דנרעא וי"כ
מהר"ש:

לעוי רש"י
אינדריין [וינדריין].
שוליא.

תוספות ר"ד
אמר רב ל"ש אלא
דא"ל לך חוק וקני אבל
בשטר קנה ושמואל אמר
אף בשטר לא קנה עד
שיכתוב לו אחריות וק"ל
הלכה כשמואל ברבינ ועוד
דאמריין בחוקת הכתים
אמר רב הונא אמר לי רב
נתמן כולן שהביאו ראיה
ראיתן ראיה ומעמידן
שדה בידם גולן שהביא
ראיה אין ראיתו ראיה
ואין מעמידן שדה בידו
מאי קמ"ל תניא לקח
מסיקריקון וחור ולקח
מ"ב"ה מקחו בטל לאפוקי
מדב"ב דאמר רב ל"ש
אלא דאמר ליה לך חוק
וקני אבל בשטר קנה קא
משמע לך דשמואל דאמר
שמואל אף בשטר לא

עין משפט
נר מצוה

עין משפט
נר מצוה

עין משפט
נר מצוה

עין משפט
נר מצוה